

melse, at der ikke skal ydes Bidrag for Folk, der er antaget paa Aarskontrakt. Jeg synes imidlertid, at skal der betales, maa alle betale; der er ingen Anledning til at undtage nogle. Og det er vel ikke helt tilfældigt, at de fleste af dem, der her bliver Tale om, er Folk paa Landet.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Tillægshjælper. Den ærede Ordfører for Udvalget (Stensballe) havde ogsaa indflettet dette Spørgsmaal i den Krans, han flettede om Flertallets Pande. Ja, det er et Fremskridt fra det forelagte Forslag, og det er et Fremskridt, der ubetinget maatte komme; men Fremskridtet er ikke stort nok. Man har da ogsaa indset i Udvalget, at det var for lille og er gaaet med til 1½ Kr. for Januar Kvartal. Men naar Arbejdernes Repræsentanter saa ikke gaar med til Kortene, skal Arbejderne straffes. Det er naturligvis en Façon at gøre det paa. Naar den ærede Ordfører imidlertid talte om, at han nærede Bekymring med Hensyn til de økonomiske Byrder, synes jeg dog, han skulde have føjet til, at der muligvis ogsaa kunde være Anledning til Bekymring for, hvorledes det skal gaa de Folk, der maa finde sig i 1 Kr. i Tillægshjælp. Det var ogsaa et Spørgsmaal, der burde overvejes. Derfor har jeg stillet et Underændringsforslag, hvorved vi for Januar Kvartal bringer Tillægshjælpen op til det Beløb, der har været Enighed om.

Et Spørgsmaal, som ogsaa er en Følge af, at dette ulykkelige Lovforslag har kædet 3 højst forskellige Ting sammen, er Spørgsmaalet om Sammensætningen af Amtsudvalgene og om at hindre — hvis det kan lade sig gøre —, at disse saakaldte Nødhjælpsarbejder bliver udført for en Betaling, der er lavere end den i Almindelighed paa Egnen gældende. Der har været gjort forskellige Forsøg derpaa, men de er ikke lykkedes. Det er et af de Spørgsmaal, der har bragt Sagen til at strande, og derfor stiller vi et Ændringsforslag — det kunde muligvis forandres, det vil jeg godt indrømme — for at markere, hvad det er, vi vil. Vi foreslaar, at Arbejdsgivernes og Arbejdernes Repræsentanter i disse Udvalg skal udpeges af henholdsvis Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbund. Vi kunde ogsaa godt sige: Fællesorganisationerne i Provinsene og i Byerne, og Arbejdsgiverne kunde ogsaa tages med paa en ander Maade; men jeg gør opmærksom paa, at der er et andet Ændringsforslag, som indeholder noget i den Retning; det kan vi ikke tiltræde, fordi det ikke byder Sikring imod, at Sammensætningen bliver partisk. Jeg har regnet

ud, at Forholdet efter Mindretallets Forslag Nr. 46 vilde blive, at der vilde komme 5 Arbejdsgivere og 3 Arbejdere ind i Udvalget. Det er ikke den Retning, vi andre vil arbejde i, og derfor har vi foreslaaet, at Sammensætningen bliver saaledes, at der kommer lige mange fra hver Side, som ogsaa forudsat i Lovforslaget, og at de skal være udpeget af de Organisationer, der er nævnt. Men, hedder det videre: „Udvalgenes Afgørelser, hvorved bliver at iagttage, at Lønnen svarer til den paa Stedet eller Egnen gældende Løn for samme Arbejde, skal træffes med et Flertal blandt de valgte Repræsentanter paa mindst een“. Hvis et saadant Flertal ikke opnaas, skal Indenrigsministeren afgøre Sagen. Man har erklæret, at noget saadant kan man ikke gaa ind paa. Men man kan jo godt i andre Forhold gaa ind paa en kvalificeret Majoritet. Vi har ræsonneret som saa: Dette er Arbejde, til hvilket det offentlige giver Tilskud, og det vil ikke være helt udelukket, at private Interesser kunde gøre sig saa stærkt gældende, at man for at faa dette Tilskud paa 3 Kr. daglig fra det offentlige kunde skaffe en Majoritet til Veje. Derfor har vi foreslaaet, at der skal være Appel til Indenrigsministeren, og derfor har vi ment, at der skulde være en saadan ligelig Sammensætning med kvalificeret Majoritet til Afgørelse. Det er muligt, at vi kunde være naaet til en Ordning med Hensyn til dette Spørgsmaal, men indtil nu er det ikke lykkedes. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind derpaa; det kunde jo tænkes, at der ved Sagens videre Gang paa Rigsdagen kunde fremkomme Forslag herom. Jeg skal villig indrømme, at Udsigterne er ikke meget lyse, men intet er jo umuligt i saa Henseende.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til nogle af Flertallets Ændringsforslag. Det maa være tilladt nu, da Ordføreren har motiveret dem. Kortene skal jeg ikke komme ind paa, men gaa over til at omtale Ændringsforslag Nr. 16, som omhandler Dagpengene. Den ærede Ordfører har motiveret dette Forslag, hvorefter Dagpengene automatisk nedsættes efter Pristallet. Det har vi erklæret ikke at kunne gaa ind paa. Vi kunde til Nød gaa ind derpaa under visse Forhold — det har vi ogsaa tilbudt, og vi var for saa vidt enige om, at denne Regulering skulde gaa ud —, men der skulde saa være en Revisionsbestemmelse om, at disse Dagpengetakster skulde tages op til et givet Tidspunkt. Da vi imidlertid ikke er blevet enige om Sagen, har man ogsaa her sat sine strengere Bestemmelser ind, for naar Arbejderne ikke